

نویسنده: ویجی پراشاد «Vijay Prashad» . [48]

منبع و تاریخ نشر: انفارمیشن کلیرنگ هوز «2023-03-22» .

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

تولد دوباره رویای صلح جهانی و احترام متقابل

*Birth Again the Dream of Global Peace and
Mutual Respect*



در 24 فوریه 2023، وزارت امور خارجه چین یک طرح دوازده ماده ای تحت عنوان "موضع چین در مورد حل و فصل سیاسی بحران اوکراین" را منتشر کرد. این «طرح صلح»، هماهنگی که از آن نام برده شد، بر مفهوم حاکمیت استوار است و بر اساس اصول تثبیت شده منشور ملل متحد (1945) و ده اصل از کنفرانس باندونگ کشورهای آفریقایی و آسیایی که در 1955 این طرح دو روز پس از بازدید دیپلمات ارشد چینی وانگ یی از مسکو منتشر شد و در آنجا با ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه دیدار کرد. بد میتری پسکوف، سخنگوی کرملین، علاقه روسیه به این طرح را بلافاصله پس از این دیدار تأیید کرد: «هر تلاشی برای تولید طرحی که مناقشه [اوکراین] را در مسیر صلح قرار دهد، شایسته توجه است. ما طرح دوستان چینی خود را با توجه زیاد بررسی می کنیم.

ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین ساعاتی پس از انتشار عمومی از این طرح استقبال کرد و گفت که ما یل است در اسرع وقت با **شی جین پینگ**، رئیس‌جمهور **چین** دیدار کند تا در مورد روند صلح بالقوه گفتگو کند. **امانوئل ماکرون**، رئیس‌جمهور **فرانسه** نیز این نظر را تکرار کرد و گفت که در اوایل آوریل **به پکن** سفر خواهد کرد. بسیاری از جنبه‌های جالب این طرح وجود دارد، به ویژه درخواست برای پایان دادن به همه خصومت‌ها در نزدیکی نیروگاه‌های هسته‌ای و تعهد **چین** برای کمک مالی به بازسازی **اوکراین**. اما شاید جالب‌ترین ویژگی این است که طرح صلح از هیچ کشوری در غرب نبود، بلکه از **پکن** بود.

وقتی «موضع **چین** در مورد حل و فصل سیاسی بحران **اوکراین**» را خواندم، یاد «در نبض صبح» افتادم، شعری که **مایا آنجلو** در سال 1993 منتشر کرد، آوارهای اتحاد جماهیر شوروی در مقابل ما، بمباران وحشتناک عراق توسط ایالات متحده همچنان پس‌لرزه‌هایی را تولید می‌کند، این زمین‌لرزه‌ها در **افغانستان** و **بوسنی** احساس شد. عنوان این خبرنامه، "تولد دوباره رویای صلح جهانی و احترام متقابل" در قلب شعر قرار دارد. **آنجلو** در کنار صخره‌ها و درختان نوشت، کسانی که بیشتر از انسان‌ها زندگی می‌کنند و ما را تماشا می‌کنند که دنیا را نابود می‌کنیم. دو بخش از شعر را بخوانید:

Each of you, a bordered country,
Delicate and strangely made proud,
Yet thrusting perpetually under siege.
Your armed struggles for profit
Have left collars of waste upon
My shore, currents of debris upon my breast.
Yet today I call you to my riverside,
If you will study war no more. Come,
Clad in peace, and I will sing the songs
The Creator gave to me when I and the
Tree and the rock were one.
Before cynicism was a bloody sear across your
Brow and when you yet knew you still
Knew nothing.
The River sang and sings on.

...

History, despite its wrenching pain
Cannot be un-lived, but if faced
With courage, need not be lived **again**

هریک از شما، یک کشور مرزی،
ظریف و عجیب غرور آفرین،
با این حال همیشه تحت محاصره .
مبارزات مسلحانه شما برای کسب سود
بقه های زیباله را بر روی آن جا گذاشته اند
ساحل من، جریان های آوار بر سینه ام .
با این حال امروز تو را به کنار رودخانه ام فرا می خوانم،
اگر دیگر جنگ را مطالعه نکنید بیبا،
در آرامش پوشیده شده و من ترانه ها را خواهم خواند
خالق به من داد که من و
درخت و صخره یکی بودند .
قبل از اینکه بدبینی در سر شما موجی خونین باشد
ابرو و زمانی که هنوز تو را می شناختی
هیچی نمیدونست رودخانه آواز می خواند و می خواند .

تاریخ، با وجود درد دلخراشش
نمی توان زندگی نکرد، اما اگر مواجه شد
با شجاعت، لازم نیست دوباره زندگی شود .

.....

تاریخ را نمی توان فراموش کرد، اما نیازی به تکرار ندارد . این پیام شعر **آنجلو** و پیام مطالعه ای است که هفته گذشته منتشر کردیم، هشت تناقض «نظم مبتنی بر قواعد» امپریالیستی .

در اکتبر 2022، مرکز تحقیقات سیاست بین الملل کوبا (CIPI) هفتمین کنفرانس خود را در زمینه مطالعات استراتژیک برگزار کرد که تغییرات در حال وقوع در روابط بین الملل را با تأکید بر کاهش قدرت کشورهای غربی و ظهور اعتماد جدیدی در روابط بین الملل مورد بررسی قرار داد . جهان در حال توسعه شکی وجود ندارد که ایالات متحده و متحدانش همچنان از طریق نیروی نظامی و کنترل بر سیستم های مالی، به اعمال قدرت عظیم خود بر جهان ادامه می دهند . اما با رشد اقتصادی چندین کشور در حال توسعه، با در راس آنها **چین**، تغییر کیفی در صحنه جهانی احساس می شود . نمونه ای از این روند، مناقشه جاری میان کشورهای گروه 20 است که بسیاری از آنها علیرغم فشارهای ایالات متحده و متحدان اروپایی آن برای محکوم کردن قاطعانه روسیه به دلیل جنگ در اوکراین ، از صف آراییی در برابر مسکو خودداری کرده اند . این تغییر در فضای ژئوپلیتیک نیازمند تحلیل دقیق بر اساس واقعیات است .

برای این منظور، آخرین پرونده ما، حاکمیت، کرامت و منطقه گرایی در نظم جدید بین المللی (مارس 2023) که با همکاری CIPI تهیه شده است، برخی از تفکرات مربوط به ظهور یک نظام جدید جهانی را گرد هم می آورد . هژمونی آمریکا متن با پیشگفتار مدیر CIPI، **خوزه آر. کاباناس** رودریگز آغاز می شود، که به این نکته اشاره می کند که جهان در حال حاضر در حال جنگ است، یعنی جنگی که ایالات متحده و متحدانش از طریق محاصره بر بسیاری از جهان (از جمله کوبا) تحمیل کرده اند . سیاست های اقتصادی مانند تحریم ها که امکانات توسعه را خفه می کند . همانطور

که **یانیس واروفاکیس** وزیر دارایی سابق **یونان** گفت، کودتاهای این روزها «نیازی به تانک ندارند». آنها به همان نتیجه با بانک ها می رسند.

ایالات متحده در تلاش است تا با یک فشار نظامی و دیپلماتیک تهاجمی هم در اوکراین و هم در تایوان، موقعیت «ارباب واحد» خود را حفظ کند، بدون اینکه نگران بی ثباتی بزرگی باشد که این امر بر جهان تحمیل کرده است. این رویکرد در اعتراف لوید آستین، وزیر دفاع آمریکا مبنی بر اینکه «ما می خواهیم تضعیف روسیه را ببینیم» و در بیانیه مایکل مک کال، رئیس کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان آمریکا که «اوکراین امروز - فردا تایوان خواهد بود» منعکس شد. این نگرانی در مورد این بی ثباتی و ثروت رو به زوال غرب است که باعث شده است بیشتر کشورهای جهان از پیوستن به تلاش ها برای منزوی کردن روسیه خودداری کنند.

از آنجایی که برخی از کشورهای در حال توسعه بزرگتر مانند **چین**، **برزیل**، **هند**، **مکزیک**، **اندونزی** و **آفریقای جنوبی** از اتکا به ایالات متحده و متحدان غربی آن دور می شوند، آنها شروع به بحث در مورد معماری جدید برای نظم جهانی جدید کرده اند. آنچه کاملاً واضح است این است که اکثر این کشورها - علیرغم تفاوت های فراوان در سنت های سیاسی دولت های متبوعشان - اکنون متوجه شده اند که «نظم بین المللی مبتنی بر قوانین» ایالات متحده دیگر قادر به اعمال اقتدار سابق نیست. حرکت واقعی تاریخ نشان می دهد که نظم جهانی از نظمی که توسط هژمونی ایالات متحده لنگر انداخته است به نظم منطقه ای تر در حال حرکت است. سیاستگذاران ایالات متحده، به عنوان بخشی از ترس افکنی خود، نشان می دهند که **چین** می خواهد جهان را تحت کنترل درآورد، در امتداد استدلال "تله توسیدید" که وقتی یک مشتاق جدید برای هژمونی در صحنه ظاهر می شود، منجر به جنگ بین کشورهای در حال ظهور می شود. قدرت و قدرت بزرگ موجود یا این حال، این استدلال مبتنی بر واقعیات نیست.

کشورهای در حال توسعه به جای تلاش برای ایجاد قطب های قدرت اضافی - در قالب ایالات متحده - و ساختن جهانی «چند قطبی»، خواستار نظمی جهانی هستند که ریشه در منشور سازمان ملل متحد و همچنین سیستم های قوی تجارت و توسعه منطقه ای داشته باشد. ما در آخرین پرونده خود می نویسیم: «این انترناسیونالیسم جدید فقط می تواند ایجاد شود - و از دوره بالکانی شدن جهانی اجتناب شود»، «با بنای احترام متقابل و قدرت سیستم های تجاری منطقه ای، سازمان های امنیتی و تشکیلات سیاسی». شاخص های این نگرش جدید در بحث هایی که در جنوب جهانی درباره جنگ اوکراین انجام می شود وجود دارد و در طرح چین برای صلح منعکس می شود.

پرونده ما این لحظه شکنندگی قدرت ایالات متحده و "نظم بین المللی مبتنی بر قوانین" آن را تا حدودی تحلیل می کند. ما احیای چند جانبه گرایی و منطقه گرایی را که مفاهیم کلیدی نظم جهانی در حال ظهور هستند، دنبال می کنیم. رشد منطقه گرایی در ایجاد مجموعه ای از نهادهای منطقه ای حیاتی، از جامعه کشورهای آمریکای لاتین و کارائیب (CELAC) گرفته تا سازمان همکاری شانگهای (SCO)، در کنار افزایش تجارت منطقه ای (با یک نوع بلوک بریکس) منعکس می شود. "منطقه گرایی به علاوه" برای دوره ما. (در همین حال، تاکید بر بازگشت به نهادهای بین المللی برای تصمیم گیری جهانی، به عنوان مثال، با تشکیل گروه دوستان در دفاع از منشور ملل متحد، نشان دهنده تمایل دوباره برای چندجانبه گرایی است.

ایالات متحده همچنان یک کشور قدرتمند است، اما با تغییرات عظیمی که در نظم جهانی در حال وقوع است کنار نیامده است. این کشور باید باور خود را نسبت به «سرنوشت آشکار» خود کاهش دهد و ببیند که چیزی جز کشور دیگری در میان «193» کشور عضو سازمان ملل نیست. قدرت‌های بزرگ - از جمله ایالات متحده - یا راه‌هایی برای همسویی و همکاری برای منافع مشترک خواهند یافت یا همه با هم فرو خواهند پاشید.

در آغاز همه‌گیری، **دکتر تدروس آدهانوم گبریسوس**، رئیس سازمان جهانی بهداشت، از کشورهای جهان خواست همکاری بیشتری داشته باشند و کمتر درگیر شوند و گفت: «اکنون زمان همبستگی است، نه انگ» و تکرار، در سال‌های پس از آن، ملت‌ها باید «در سراسر شکاف‌های ایدئولوژیک برای یافتن راه‌حل‌های مشترک برای مشکلات مشترک با یکدیگر همکاری کنند.» باید به این سخنان حکیمانه توجه کرد.

..... **با تقدیم احترامات «2023-03-24»**